

LES INCREÏBLES BOTES DEL GAT

Hi havia una vegada un home pobre que va heretar un gat pèl-roig.

L'home va pensar que el gat no li servia per a res perquè a casa seva no hi havia ni ratolins.

Quan l'anava a abandonar, el gat es va posar a parlar:

–Dóna'm unes botes i un sac i et faré ric –va dir l'animal.

L'home no s'ho va creure. Però, per si de cas, li va donar unes botes velles i un sac apedaçat.

Les botes eren enormes, i el gat pèl-roig va trigar tres hores a lligar-se-les amb cordills. Després, va comprovar que podia caminar com les persones. Amb el sac sota el braç, se'n va anar al mercat de la ciutat. Un carnisser el va clissar i li va dir:

–Si a més de portar botes, sabessis cantar, et faries famós.

El gat va recordar una cançó de bressol de la seva mare. Es va aclarir la veu i va cantar:

El meu gat, el meu gat,
ja no fa soroll.
El meu gat, el meu gat,
ja dorm fet un roll.

